

Endelig kan det anføres, at Gennemførelsen af Ændringsforslaget vil betyde en væsentlig Forøgelse af Rettens Arbejde, herunder navnlig den selvfølgelig store Arbejdsforøgelse, som det vil være at optage alle de Sager til Revision, hvor der kan være Tale om at inddrage Renten som Følge af Invaliditetsbegrebets Ændring, nemlig alle de Sager, hvor Erhvervsevnen vel er under $\frac{1}{3}$ af midaldrende Personers Erhvervsevne, men hvor den kan antages at være over $\frac{1}{3}$ af Erhvervsevnen hos Personer, der er *jævnaldrende* med Rentenyderne. Denne sidste Arbejdsforøgelse er af et meget betydeligt Omfang, idet der formentlig ved Ændringsforslagets Gennemførelse maa optages flere Tusinde Sager til Revision (alle Rentenydere, der er over middel Alder). Det maa derfor forventes, at Rettens Administrationsudgifter vil stige.

2. De i Aldersrentelovens § 1, 2det Stykke, nævnte Personer.

Det foran anførte om Ændringsforslagets Betydning for Invaliditetsbedømmelsen for Invaliderenteansøgere over 55 Aar gælder i forstærket Grad for de Personer, der søger Aldersrente efter Bestemmelsen i Aldersrentelovens § 1, 2det Stykke, idet „Alderssvækkelsen“ naturligt har spillet en endnu større Rolle end i det fornævnte Tilfælde.

Efter den nugældende Praxis bliver næsten alle de omhandlede Aldersrenteansøgere anset for Invalider i Lovens Forstand, idet de næsten alle lider af Sygdomme eller Legemssvagheder, der sammen med Alderssvækkelsen bringer deres Erhvervsevne ned under $\frac{1}{3}$ af Erhvervsevnen hos midaldrende Personer.

Ved Ændringsforslagets Gennemførelse vil Forholdene blive væsentlig forandret, og man maa paa Forhaand antage, at Gennemførelsen vil betyde, at Fler-tallet af Ansøgerne i Modsætning til nu *ikke* vil kunne anses som Invalider i Lovens Forstand.

Nogle Genpartier af nærværende Skrivelse følger hoslagt.

J. A. Berner,
kst.

Bruun-Rasmussen,
Fm.

Til Ministeriet for Sundhedsvæsen.